

ако не бѣхъ предварилъ да следвамъ по медицина, съ гръцкия езикъ и кучетата нѣмаше да ме ядатъ“.

Разбирайки бързо всичката основателность на Априловитѣ доводи и изобличения, Селимински не се показва ни най-малко смутенъ или оскърбенъ отъ неговата препорѣка да се изостави гръцкото учение. Ако Р. Поповичъ и другитѣ елинисти въ България сж твърде неприятно докоснати отъ наставническия тонъ на габровския меценатъ, поради което или млькватъ временно или отпочватъ писмена полемика, Селимински, наопаки, скланя бързо къмъ идеитѣ на Априлова и заработва дейно между атинскитѣ младежи, за да ги подтикне къмъ следване въ Русия и къмъ занимание съ стария и новия български езикъ. Получилъ писмото на Априлова отъ 28 септемврий 1840 г., Селимински сѣда да му отговори на 1 януарий 1841 г. И на правиленъ и изященъ гръцки езикъ той развива нѣкои отъ най-сѣкровенитѣ си блѣнове и пожелания, въ свръзка съ възхода на българския народъ.

Първо, той ще му събощи, че събралъ ония „достоини за похвала младежи“ и имъ прочелъ писмото. „Само думата писмо се отрази твърде мелодично въ тѣхнитѣ уши, а лицата имъ изказваха извънредна радостъ. Краткитѣ, но пълни съ дългогодишна опитность и дълбоко благоразумие изрази направиха дълбоко впечатление въ ентузиазираниитѣ имъ души“. Следъ това Селимински изтъква, какъ атинскитѣ българи работили ревностно за просвѣтата на народа ни особено, откакъ се увѣрили, че заедно съ тѣхъ сж нѣкои високообразовани и почитани мжже въ Русия. „Тѣзи младежи, съгласно съ вашата забележка, чувствуватъ необходима нужда отъ стария ни езикъ или отъ руски. Затова, доколкото имъ позволяватъ мѣстото и времето, се погрижиха да допълятъ този недостатъкъ. И така нѣкои отъ тѣхъ можаха да изучатъ нѣкакъ добре граматиката на тѣзи езици и вече сж въ положение и съ слово и съ писмо да предаватъ идеитѣ отъ своето учение на бащинския ни езикъ“. Задоволилъ така едно сжщественно пожелание на Априлова, като доказъ за пълень отказъ на атинянитѣ отъ омразната „грѣкомания“, Селимински пита, въ какво би се изразила обещаната отъ Априлова руска помощъ за достойнитѣ български ученици. „Азъ, добавя той, мога да обърна и погледитѣ и сърдцата